

**ВІД РЕДАКТОРА**

Дорогі друзі! Цей випуск «Харківського історіографічного збірника» порушує певну традицію, яка склалася стосовно його періодичності, адже збірник виходив раз на два роки. У цьому році, відгукуючись на численні пропозиції, ми започатковуємо щорічник, з цього випуску плануємо видавати збірник раз на рік. Таке рішення обумовлено, перш за все, бажанням надати додаткові можливості для професійного спілкування історіографів. Значною мірою воно також зумовлено і тими позитивними відгуками на попередні випуски збірника, які ми отримуємо. Окрім того, ми враховували й виклики часу, зокрема ті вимоги, які висуваються до періодичних видань з боку структур, що формують та аналізують інформаційні бази даних. Усвідомлюємо, що у нашу інформаційну епоху нові технічні можливості слід активніше використовувати не лише для безпосередньої комунікації, але й з метою консолідації наукового співтовариства. Маємо надію, що наш «Харківський історіографічний збірник» може виступати такою платформою для обміну думками, кращого розуміння один одного та формування спільної позиції. Але незначний наклад не дозволяв розширити такий простір спілкування. Саме тому ми почали розміщувати електронні версії видання в Інтернеті і зробили кроки для включення збірника до інформаційних баз даних. Сподіваємося, що перетворення збірника на щорічник, не вплине на якість матеріалів й не порушить певні позитивні традиції. Зокрема, ми плануємо зберігати основні рубрики. Ясна річ, відбудуться й певні зміни. Тепер ми зможемо надати більше можливостей для публікації статей молодих науковців, більше уваги приділити проблемній історіографії. Тематичні блоки, які позначали тематику

«Астаховських читань», будемо як і раніше пропонувати на сторінках видання раз на два роки. Звичайно, ми дуже сподіваємося на те, що редакційний портфель не буде порожнім, що окрім наших постійних авторів свої статті будуть активно надсилати й поки що незнайомі нам науковці. Ми маємо надію, що проблеми історіографії та методології історії будуть викликати зацікавлення у багатьох людей, які присвятили себе служінню Клію, адже без історіографічної рефлексії годі й чекати позитивних зрушень в історичній науці та освіті.